

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 20-09-58464 זעאתרה ואח' נ' קורן

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כב' השופטת הבכירה כאמלה ג'דעון

תובע

1. רג'א זעאתרה, ת.ז. xxxxxxxx
2. סיעת חד"ש במועצת העיר חיפה 599000114
ע"י עוה"ד א. פאח'ורי

נגד

נתבע

גרי קורן, ת.ז. xxxxxxxx
ע"י ב"כ עוה"ד מ. ליטווק

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

"כל אדם זכאי לחירות הדעה (FREEDOM OF OPINION)
ולחירות הביטוי (FREEDOM OF EXPRESSION) (סעיף 19
להכרזה לכל באי עולם בדבר זכויות האדם UNIVERSAL
DECLARATION OF HUMAN RIGHTS)", וערכים אלה הם
מערכי היסוד של כל חברה דמוקרטית

משמע שלכל אדם הזכות להחזיק בדעה ללא כל התערבות, ולכל אדם החירות להתבטא ולהביע את דעותיו. אולם בעוד שלחירות הדעה אין גבולות ואין הגבלות, לחירות הביטוי וההבעה נקבעו הגבלות בדברי חקיקה שונים, לשם הגנה על ערכים הנתפסים כראויים להגנה על ידי המחוקק.

בתביעה שבפניי שעניינה בדיני לשון הרע, עומדים זו אל מול זו, בהתנגשות חזיתית, לעיתים קשה, הזכות לחופש הביטוי אל מול הזכות לשם טוב. הדרך לאיזון בין שני הערכים הנ"ל הותוותה על ידי המחוקק בחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן "חוק איסור לשון הרע" או "החוק"). עם זאת, למרבה הצער, השאלה מתי גוברת הזכות האחת על משנתה, העסיקה וממשיכה להעסיק את בתי המשפט, לאור השיח הקשה, המתלהם וחסר הגבולות המתפשט במחוזותינו. ההתנגשות בין שתי הזכויות הנ"ל מתחדדת כשעסקינן בתביעות לשון הרע הנוגעות לאישי ציבור ולעשייתם הציבורית.

זוהי התביעה שבפניי.

1. התובע מר רג'א זעאתרה (להלן "התובע") הינו חבר מועצת העיר חיפה מטעם תנועת החזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון (להלן "חד"ש"), ובמועד הרלוונטי לתביעה שימש גם כב"כ סיעת חד"ש, שהיא רשימת בת של תנועת חד"ש שמייצגת את תושבי חיפה הערבים בחיפה, היא תובעת מס' 2 (להלן "הסיעה").

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 20-09-58464 זעאתרה ואח' נ' קורן

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1

2 הנתבע מר גרי קורן (להלן "הנתבע") הוא חבר מועצת העיר חיפה מטעם סיעת "ישראל
3 ביתנו", ושימש כמנהל מחוז הצפון של צעירי מפלגת "ישראל ביתנו".

4

5 2. לטענת התובע, במהלך השנים 2019-2020 פרסם הנתבע באופן אובססיבי שורה של פרסומים
6 שקריים, מכפישים ומסיתים נגדו ונגד הסיעה, אשר שמו אותו ואת חברי הסיעה מטרה
7 לשנאה ולאיומים.

8

9 התביעה שבפני עניינה באחד עשר פרסומים שפורסמו על ידי הנתבע ואשר מהווים לטענת
10 התובע עוולה על פי חוק איסור לשון הרע. בקבוצה הראשונה של הפרסומים נמנים פרסומים
11 אשר נאמרו על ידי הנתבע בישיבת מועצת העיר חיפה מיום 27.7.2020 (הפרסום הראשון -
12 הרביעי), הקבוצה השנייה כוללת פוסטים שפורסמו בחשבון הפייסבוק של התובע (הפרסום
13 החמישי-השמיני, והעשירי), והקבוצה השלישית כוללת פרסומים שפורסמו במסגרת ראיון
14 ברדיו חיפה ובקבוצת וואטסאפ של חברי מועצת העיר (הפרסום התשיעי והאחד עשר).

15

16 3. הפרסום הראשון – הרביעי

17

18 על פי המתואר בתצהיר עדות ראשית של התובע, בתאריך 27.7.2020 התקיימה ישיבת מועצת
19 העיר חיפה שבמסגרתה העלה הנתבע הצעה לסדר תחת הכותרת "מניעת הפגנות תמיכה
20 בטורו בעיר חיפה". נוכח העלאת ההצעה הוסבר לנתבע על ידי היועצת המשפטית לעירייה
21 עו"ד גבי ימית קליין, מנכ"ל העירייה מר אוהד שגב, וראשת העיר דאז ד"ר עינת קליש רותם,
22 כי מדובר בהצעה בלתי חוקית, שכן היא חורגת מסמכויות העירייה ומשכך דינה להיפסל.

23

24 לטענת התובע, הנתבע ניצל את ההזדמנות ופצח במפגן ביטויים קשים כלפיו וכלפי חברת
25 סיעתו גב' שהירה שלבי, תוך כדי צעקות, התלהמות ואף חביטה על השולחן. ההתרחשויות
26 תועדו בפרוטוקול הישיבה שצורף כנספח 1 לתצהיר התובע. לטענת התובע האמירות שיפורטו
27 להלן אשר נאמרו על ידי הנתבע בישיבה הנ"ל, מהוות לשון הרע.

28

29

הפרסום הראשון :

30

31 "הגברת שהירה, את לא תהיי הנציגה שלנו לערבית, את יכולה
32 להיות נציגת העברית אצל חיזבאללה אולי, תודה להתראות"
33 (עמ' 67 לפרוטוקול); "אני לא צריך את העזרה שלך בערבית, את
34 יכולה לעזור לנסראללה בעברית" (עמ' 67); את לא תלמדי אותנו
35 ערבית. את תלמדי את נסראללה עברית. אותו את תלמדי" (עמ' 67)

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 20-09-58464 זעאתרה ואח' נ' קורן

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 ; "נסראללה" (עמ' 75); "אני לא שאלתי אותך ולא שאלתי
2 את נסראללה מה הוא חושב שקורה בחיפה" (עמ' 82); "שקט,
3 אוסקוט" (שם, שם); צריך להוציא אותך מהמדינה, לא רק
4 מהאולם" (עמ' 83 לפרוטוקול)

הפרסום השני

8 "נציגי חיזבאללה יושבים פה בחיפה" (עמ' 67 לפרוטוקול)

הפרסום השלישי

12 "מי שחבר בארגוני מחבלים אין לו מקום במדינת ישראל" (עמ'
13 84 לפרוטוקול)

הפרסום הרביעי

17 "הוא תומך בנסראללה, תומך בחיזבאללה, תומך בארגוני
18 מחבלים שמזיקים לעם ישראל, אין להם מקום פה לא בחיפה
19 ולא במדינה" (עמ' 7 לפרוטוקול)

21 על פי האמור בתצהיר התובע, וכפי שתועד בפרוטוקול הישיבה, קרא סגן ראש העיר הרב דב
22 חיון לעבר הנתבע "תתבייש לך", והנתבע השיב לו "אני אגיד את זה, אם אתה תומך בו אז
23 אתה תומך במחבלים". למשמע האמירות הנ"ל ניסו חברי מועצה אחרים לאורך כל הדיון
24 כמו גם מזכירת העיר הגב' ברכה סלע להרגיע את הנתבע תוך שהם מבקשים ממנו לכבד את
25 המועצה ואת חבריה ולחדול ממפגן ההשמצות שלו כלפי התובע וכלפי סיעת חד"ש. לקראת
26 סוף הדיון, ראשת העיר אף הוציאה את הנתבע מאולם הישיבה, ולאחר שהוא הוצא התייחס
27 חבר המועצה רו"ח אלי בן דיין מסיעת "הליכוד" למה שקרה בלשון זו " ... אפרופו מה שקרה
28 בדיון, אמנם הם בני דודנו אבל אני אומר שנאת חנם היא שנאת חנם, אנחנו צריכים ללמוד
29 לקבל את האחר, גם אם לפעמים אנחנו לא מסכימים (עמ' 89 לפרוטוקול הישיבה). בתאריך
30 19.8.2020 פנו שתי חברות מועצה מסיעת "יונה יהב וצעירי חיפה", הגב' חדווה אלמוג והגב'
31 סופי נקש, במכתב לראשת העיר וביקשו ממנה לגנות את דבריו של הנתבע, תוך שהן מציינות
32 במכתב, בין היתר, כי חיפה היא עיר מעורבת של יהודים וערבים המתאפיינת בדו קיום, וכי
33 חברי מועצה אינם צריכים להשמיע או לשמוע אמירות כמו אלה שנאמרו על ידי הנתבע,
34 וקראו לראשת העיר לפתוח את ישיבת המועצה הקרובה בגינוי אמירות גזעניות ואלימות
35 כלפי כל אוכלוסייה בעיר.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 20-09-58464 זעאתרה ואח' נ' קורן

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14

5. הנתבע לא הכחיש את פרסום האמירות הנ"ל, אם כי בתצהיר עדות ראשית שלו, הוא תיאר את נסיבות הפרסום כדלקמן. לגרסתו, בישיבת המועצה מיום 27.7.2020 הוא קיבל את זכות הדיבור ביחס להצעה לסדר שאותה יזם בקשר להפגנות מבישות כדבריו של עמותות אנטי-ציוניות בעיר, ולדרכים שאפשר למנוע מאותן עמותות מלקיים את ההפגנות הנ"ל בעיר חיפה. לדבריו, הוא הציג בפני הקהל סרטונים של הפגנה שהתרחשה בעיר בחודש יוני אשר בהם נראו ונשמעו צעירים ערבים שקראו לפתוח באינתיפאדה, קראו לאלימות ולחטיפת חיילים תוך הנפת דגלי פלסטין. לאחר שניסה לפרט על הנושא, חברת הסיעה גב' שלבי ניסתה להתערב בדבריו וטענה כי הערבית שלו אינה מדויקת, ואז החלו חילופי דברים בינו לבינה, ובמשך כל הזמן שבו הוא ניסה להעלות את הצעתו, חברי הסיעה מנעו ממנו לדבר, הציקו לו והקניטו אותו, תוך שהם מטיחים בו אמירות כמו: "אנחנו נעביר לך קורס בערבית"; "ואני אגיד לך של מי המקום הזה ומי זר ומי בעל הבית, אני אלמד אותך"; "אתה סתם מסית, אתה יודע למה? כי אתה אפס"; "זה הרמה שלו, זה מה שהוא יודע".

15
16
17
18
19

6. הפרסום החמישי .6
בשעות הערב לאחר ישיבת המועצה הנ"ל, פרסם הנתבע בחשבון הפייסבוק שלו פוסט שבו כתב כדלקמן:

20 "כמובן בין המתנגדים נציגי החיזבאללה בעיר סיעת חד"ש
21 רשימת הטרור המשותפת והגיס החמישי רגא זעטר"

22
23
24
25
26
27
28

7. הפרסום השישי .7
בתאריך 15.7.2020 ובזיקה להמלצת ועדת השמות של עיריית חיפה לקרוא רחוב ע"ש הזמרת המצרית הידועה אום-כולת'ום, פרסם הנתבע פוסט בחשבון הפייסבוק שלו שבו כתב כדלקמן:

29 "אני מתכוון לעשות כל שביכולתי על מנת לטרפד את המהלך
30 ההזוי והמביש הזה שבושל על ידי נציגי החיזבאללה בעיר סיעת
31 חד"ש מהללת הטרור"

32
33
34
35

8. הפרסום השביעי .8
בתאריך 28.7.2020 שוב פרסם הנתבע פוסט בחשבון הפייסבוק שלו כדלקמן:

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 58464-09-20 זעאתרה ואח' נ' קורן

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1
2 (שאגב אותם היא מעוררת ביחד עם שותפה לסיעת
3 החיזבאללה בעיר חד"ש ורשימת הטרור המשותפת רגא
4 זעתרה)"

5
6 הפרסום השמיני .9

7
8 בחודש 2/2019, במהלך כינוס בחירות של מפלגת חד"ש התפרץ הנתבע למקום הכינוס ותבע
9 מהנוכחים לחתום על מה שהוא מכנה "תצהיר נאמנות למדינה". בעקבות כך הוגשה תלונה
10 נגד הנתבע למשטרת ישראל.

11
12 בתאריך 15.2.2019 פרסם הנתבע פוסט בחשבון הפייסבוק שלו כדלקמן:

13
14 "גם שמעתי שתומך המחבלים ופח האשפה המהלך רגא"
15 זעאתרה מסניף חד"ש בחיפה, הגיש נגדי תלונה במשטרה על
16 הפרעה לכנס חד"ש. פשוט מרגש לראות שנציג החיזבאללה
17 בחיפה, דואג פתאום לשלום הציבור בישראל. אנחנו נחשוף את
18 פניו של הבוגד זעאתרה בכל הזדמנות"

19
20 הפרסום התשיעי .10

21
22 בתאריך 31.7.2020, במסגרת תכנית "זירה חופשית" המשודרת ברדיו חיפה, כינה הנתבע את
23 הסיעה "סיעת החיזבאללה בעיר של רג'א ושהירה".

24
25 הפרסום העשירי .11

26
27 באותו היום (31.7.2020) פרסם הנתבע בחשבון הפייסבוק שלו את הריאיון הנ"ל תוך שהוא
28 כותב פוסט כדלקמן: "שהירה מסיעת החיזבאללה בחיפה שחטפה רגליים קרות בשנייה
29 האחרונה ופחדה לעלות מולי לעימות בשידור".

30
31 הפרסום האחד עשר .12

32
33 בתאריך 30.4.2020 שלח התובע הזמנה לתהלוכת האחד במאי בחיפה בקבוצת הוואטסאפ
34 של חברי מועצת העיר. הנתבע השיב להזמנה הנ"ל בזו הלשון:

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 58464-09-20 זעאתרה ואח' נ' קורן

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

"עוד פושטק אחד שמוחה על "הכסף שהצבא מקבל". שתוק ותגיד שהם שומרים גם על גיס חמישי כמון"

13. אציין כי אין מחלוקת בין הצדדים לגבי תוכן הפרסומים ולגבי התקיימות יסוד הפרסום הדרוש לצורך התגבשות עוולת לשון הרע על פי החוק. המחלוקת בין הצדדים מתמקדת, כפי שיפורט בהמשך, בשאלה האם האמירות הנ"ל מהוות לשון הרע על פי החוק, וככל שכן, האם הן חוסות תחת ההגנה הקבועה בסעיף 15(4) לחוק.

14. בגין הפרסומים הנ"ל הגישו התובעים את התביעה דן שבה עתרו לחייב את הנתבע בתשלום פיצוי ללא הוכחת נזק בסכום כולל של 350,000 ₪, תוך שהם נוקב בסכום פיצוי ספציפי עבור כל פרסום, שנע בין 10,000 ₪ ועד לסך של 70,000 ₪, כמפורט בסעיף 60 לכתב התביעה.

עובר להגשת התביעה, פנו התובעים לנתבע, באמצעות בא כוחם, בהתראה לפני הגשת תביעה, אולם הנתבע דחה פניה זו בנימוק כי דבריו משקפים אמת ויש בהם עניין ציבורי, ולחילופין, כי הינם בגדר הבעת דעה לגיטימית על התנהגות התובע בתפקידו הציבורי, החוסים תחת ההגנה המעוגנת בסעיף 15(4) לחוק.

טענות הצדדים 15.

טענות התובעים

התובעים טענו כי הביטויים "תומכי טרור", "מהללי טרור", "בוגד", "גיס חמישי", "נציג חיזבאללה", "חבר בארגון מחבלים" ו"רשימת טרור" הם ביטויים העולים כדי לשון הרע, וכי הביטויים הנ"ל הינם בגדר קביעות עובדתיות ולא הבעות דעה, שלא הוכח לגביהם יסוד אמיתות הפרסום כדרישת סעיף 14 בחוק. לחילופין טענו כי ככל שייקבע כי מדובר בהבעת דעה, אז המדובר בביטויים בלתי סבירים, בלתי מידתיים ואף קיצוניים שאינם חוסים תחת הגנת "תום הלב" הקבועה בחוק. התובעים טענו עוד כי אין המדובר בפליטות פה שנאמרו בעידנא דריתחא אלא ברדיפה אובססיבית של הנתבע, לפעמים ללא כל התגרות, שקיבלה דרור בצורת ביטויים קיצוניים מעוותים ואלימים, והבלעה של ביקורת פוליטית בתוך ביטויים שונים של "הבגדה", וזאת במטרה להכפיש את שמם ולפגוע בתדמיתה של הסיעה והציבור שעומד מאחוריה, ולעשות להם דמוניזציה. עוד הוסיפו התובעים וטענו כי הביטויים הנ"ל חשפו אותם ואת הציבור שעומד מאחוריהם לסכנה ולמעשי אלימות.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 58464-09-20 זעאתרה ואח' נ' קורן

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 התובעים כפרו בדברים שיוחסו להם על ידי הנתבע, והפנו למאמרים, ראיונות וכתבות, וכן
2 להסכם הקואליציוני שנחתם בין הסיעה לבין עיריית חיפה, שבהם פירטו את משנתם הערכית
3 והאידיאולוגית לשלום, אחווה, שותפות, דו קיום, צדק בין עמים, והתנגדות לפגיעה באזרחים
4 חפים מפשע באשר הם, וכן תיארו את פעילותם לקידום חינוך דו לשוני ולקיום דיאלוג דו
5 לאומי למיגור הגזענות. התובעים לא חלקו על זכותו של הנתבע להתנגד למשנתם
6 האידיאולוגית והפוליטית אך טענו כי זכות זו אינה כוללת את הזכות להסית נגדם ולשסות
7 את הציבור בהם.

8
9 לעניין זכותה של הסיעה להגיש תביעת דיבה, הפנו התובעים לפסק דינו של בית המשפט
10 המחוזי בתל-אביב, פש"ר 1537/01 מקומונים בשרון תעשיות בע"מ נ' יואל אלראי
11 (22.01.2002), בו נקבע (כבי השופטת אלשיך) כי סיעה מהווה ישות משפטית היכולה לתבוע
12 ולהיתבע.

13
14 טענות הנתבע .16

15
16 הנתבע טען כי המדובר בתביעת השתקה, ולחילופין בוויכוח ציבורי ובמאבק רעיוני פוליטי
17 שבית המשפט לא יכניס את עצמו לקלחת הציבורית הזו, והוסיף כי התערבות בית המשפט
18 נועדה למקרים בהם אדם מכפיש אחר ומפרסם עליו מידע שקרי, וכי אין זה המקרה שבפנינו.

19
20 הנתבע טען עוד כי המדובר בפרסומים שנעשו בתחום הציבורי בו הנתבע והתובעים פועלים
21 במועצת העיר חיפה, וכי הפרסומים אינם מהווים לשון הרע, וכי הינם בגדר הבעת דעה
22 מותרת ולגיטימית על פי החוק, בתגובה לפועלו של התובע. הנתבע הוסיף וטען כי כוונת
23 האמירות אינה לטעון שהתובע חבר בפועל בארגון מחבלים אלא שהתנהגותו והתבטאויותיו
24 נותנים רוח גבית לטרור ולארגוני הטרור.

25
26 הנתבע צירף לתצהיר עדות ראשית שלו פוסטים, כתבות וראיונות המוכיחים לטענתו כי
27 התובע מעודד חרם על ישראל, משווה בין ציונות לדאעש, ומסרב להכיר בחיזבאללה ובחמאס
28 כארגוני טרור, וטען כי ביטויים כמו אלה שמופיעים בתביעה "תומך בחיזבאללה" ו"תומך
29 בתנועות החרם על ישראל" ו"משווה בין הציונות לדאעש", נאמרו על ידי ראש הממשלה דאז
30 מר יאיר לפיד, ראש הממשלה מר בנימין נתניהו, שר הפנים מר אריה דרעי, ושר הכלכלה מר
31 אלי כהן בעקבות, כפי שעולה מהכתבות, החלטה על מינויו של התובע כסגן ראש העיר חיפה
32 בשנת 2018, החלטה אשר בוטלה.

33
34 הנתבע טען כי כשמדובר בנבחר ציבור יש לתת לחופש הביטוי משקל יתר, וכי במקרה
35 שבפנינו חלה ההגנה הקבועה בסעיף 15(4) לחוק שעניינה בהבעת דעה. עוד טען כי הפרסום

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 58464-09-20 זעאתרה ואח' נ' קורן

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 אינו חורג ממתחם הסבירות בוודאי כאשר התובע מפרסם כי ארגון חמאס וחיזבאללה הם
 2 ארגונים לגיטימיים.
 3
 4 לעניין הסיעה – הנתבע לא חלק על זכותה של סיעה לתבוע תביעת דיבה, אך טען כי התובעים
 5 לא הציגו תקדים של תביעת דיבה שהוגשה על ידי סיעה, והוסיף כי במקרה של תביעת דיבה
 6 על ידי סיעה יש לתת פרשנות מרחיבה יותר לכיוון חופש הביטוי.
 7
 8 17. ניסיון להביא את הצדדים לידי הסכמות לא צלח, על כן נשמעו עדויות הצדדים והוגשו
 9 סיכומיהם בכתב.

10
 11 דיון 18.

12
 13 בתביעות של לשון הרע אין זה מתפקידו של בית המשפט להיכנס לקלחת הפוליטית
 14 הציבורית. לכל אדם הזכות להחזיק בדעותיו, הן מבחינה אידיאולוגית, והן מבחינה מגדרית,
 15 והן מבחינה חברתית/מוסרית. תפקידו של בית המשפט לבחון אם נפגעה זכותו של אדם,
 16 ובענייניו התובע, לשם טוב בעקבות הפרסום הפוגעני הנטען, או שמא זכות הביטוי וההבעה
 17 של הנתבע מאפילה על הפגיעה הנ"ל.
 18
 19 לשם עריכת בחינה זו במקרה שבפנינו, יש לבדוק תחילה אם הפרסומים הנטענים מהווים
 20 לשון הרע כמשמעות מונח זה בחוק. כך מורינו חוק איסור לשון הרע ופסיקת בית המשפט
 21 העליון שבאה בעקבותיו (ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ ואח' נ' אילון (לוני) הרציקוביץ'
 22 (להלן "פרשת הרציקוביץ"). (04.03.2004).

23
 24 19. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע קובע כדלקמן:
 25

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

- 26
 27
 28 (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה,
 29 לבוז או ללעג מצדם;
 30 (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות
 31 המיוחדים לו;
 32 (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה
 33 אחרת, בעסקו, במשלה ידו או במקצועו;
 34 (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו,
 35 מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו"

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 20-09-58464 זעאתרה ואח' נ' קורן

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1
2 כבר נפסק כי המבחן לקביעה אם ביטוי מהווה לשון הרע הוא מבחן אובייקטיבי הנסוב על
3 השאלה איך נתפס הביטוי בעיני האדם הסביר בהתחשב בנסיבות הסובבות אותו וההקשר
4 שבו נאמרו הדברים.

5
6 **"בבואו לבחון אם ביטוי מסוים עולה כדי לשון הרע יתחשב בית**
7 **המשפט באופן שבו נתפס הביטוי בעיני אדם סביר. מבחן זה הוא**
8 **מבחן אובייקטיבי שמתמקד בשאלה כיצד אדם רגיל היה מבין**
9 **את הפרסום.... השאלה איננה אפוא מה הכוונה שמאחורי**
10 **הפרסום, אלא מהו "המסר עימו היא מותירה את הצופה" (ע"א**
11 **Canwest Global Communications Corp 6903/12 נ' אלי**
12 **עזר (22.07.2015))**

13
14 עוד הנני מפנה לרע"א [10520/03](#) איתמר בן גביר נ' אמנון דנקנר (12.11.2006) (להלן "פרשת
15 בן גביר") שבו נכתבו הדברים הבאים:

16
17 **"..... אלא שבית משפט, בעת שהוא בא לפרש ביטוי מלעז, אינו**
18 **בוחן את כוונותיו של המפרסם, אף לא את האופן בו הבינו את**
19 **הביטוי הנפגע או השומעים- בפועל..... השאלה המכרעת היא**
20 **אובייקטיבית, לאמור – יש לתור אחר המובן הטבעי והרגיל של**
21 **הפרסום בעיני האדם הסביר (ראו גם ע"א הארץ, בעמ' 300). כך**
22 **לגבי פרשנות הביטוי, וכך לגבי עצם השאלה האם יש בו, בביטוי,**
23 **כדי להוות "לשון הרע" (ראו גם ע"א 809/89 משעור נ' חביבי,**
24 **פ"ד מז(1) 1, 7)"**

25
26 בענייננו הביטויים "תומך טרור", "מהלל טרור", "חבר בארגון מחבלים", "גיס חמישי"
27 ו"בוגד" נתפסים על ידי האדם הסביר כביטויים מכפישים ופוגעניים שנועדו להוציא את
28 מושא הפרסום ממעגל הלגיטימיות, לפגום בהערכתו בפני הבריות, ולהציב אותו מטרה
29 לשנאה ולבוז, ולפיקד עולים הם כדי לשון הרע כמשמעות מונח זה בחוק. טענת הנתבע שלפיה
30 הוא לא התכוון לייחס לתובעים את המעשים העולים מביטויים הנ"ל אלא רק לבקר את
31 עמדותיהם, אינה רלוונטית בשלב הזה של הבדיקה, שכן כאמור המבחן הוא אובייקטיבי
32 ונשען על "המסר עמו ביטויים אלה מותירים את הצופה".

33
34 השלב השני לבחינת התגבשותה של עוולת לשון הרע על פי החוק הוא בשאלה האם מדובר
35 בביטוי אשר החוק מטיל חבות בגינו בהתאם לסעיפים 1 ו-2 לחוק.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 20-09-58464 זעאתרה ואח' נ' קורן

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1
2 בענייננו, הצדדים לא חלקו על תוכן הפרסומים ועל התקיימות יסוד הפרסום לגביהם בהתאם
3 לדרישת סעיף 2 לחוק. על כן משקבעתי כי המדובר בפרסומים העולים כדי לשון הרע
4 ובהתקיים יסוד הפרסום, מתגבשת לה החבות על פי החוק בגין עוולת לשון הרע.
5
6 21. בשלב השלישי נבדקת השאלה האם לשון הרע העולה מהפרסומים נשוא ענייננו חוסה תחת
7 אחת ההגנות הקבועות בחוק.

8
9 לשם בחינת אילו מההגנות רלוונטיות למקרה בפנינו, יש צורך לקבוע האם עסקינן בפרסומים
10 המציגים עובדות או הבעת דעה. בשאלה זו חלקו הצדדים. בעוד שהתובע טען כי עסקינן
11 בפרסומים המייחסים לתובעים עובדות כמו חברות בארגון מחבלים, חברות ברשימת טרור
12 וכו', ומשכך ההגנה הרלוונטית היא המעוגנת בסעיף 14 לחוק והמדברת על אמיתות הפרסום
13 וקיום ענין ציבורי בפרסום, דברים שלא הוכחו, טוען הנתבע כי המדובר בהבעת דעה החוסה
14 תחת ההגנה המעוגנת בסעיף 15(4) לחוק שזו לשונה:

15
16 **"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה**
17 **אם הנאשם או הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת**
18 **הנסיבות האלו:**

19
20 הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי,
21 רשמי או ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לענין ציבורי, או על
22 אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו
23 באותה התנהגות"

24
25 מבין שתי העמדות הנ"ל הנני מעדיפה את עמדתו של הנתבע.

26
27 על האבחנה בין דעה לעובדה עמד המלומד א' שנהר בספרו דיני לשון הרע, תשנ"ז:

28
29 **"השאלה אם פרסומים שונים 'מהווים תיאור עובדתי או שיש**
30 **בהם משום הבעת דעה גרידא של הכותב, איננה פשוטה'.**
31 **האבחנה נעשית 'על פי השכל הישר וכללי ההגיון', ותוך שימוש**
32 **בכללי הפרשנות של פרסומי לשון הרע, כפי שאלה פותחו**
33 **בפסיקה. בית המשפט קבע כי פרסום הוא בגדר הבעת דעה אם**
34 **זהו מובנו הטבעי והרגיל של הפרסום, כפי שאדם רגיל היה מבין**
35 **אותו, או במילים אחרות: פרסום יוגדר כהבעת דעה, אם יהיה**

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 58464-09-20 זעאתרה ואח' נ' קורן

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 כזה שהאדם הסביר יבין את האמור בו כדעתו של הכותב ולא
2 כהצגת עובדה מצידו. האבחנה בין עובדה לדעה תיעשה על פי
3 'הרושם הכללי שיוצר מירקם הכתבה בעיני הקורא הסביר',
4 כאשר ההנחה היא שהקורא הסביר אינו 'מנתח ניתוח מדוקדק
5 של כל אימרה ואימרה'. אותו רושם כללי יוצר אצל הקורא
6 הסביר עקב ניסוחה של האימרה, מקומה בפרסום כולו ומבנה
7 הפרסום בכללותו" (שנהר, עמ' 311-310)

8
9 ראה גם ת"א (ירושלים) 1624/99 דן תיכון נ' צבא ההגנה לישראל-יחידת לי צה"ל ואח'
10 (04.09.2003).

11
12 עוד הנני מפנה לפרשת בן גביר שבה נאמרו, בין היתר, אם כי בזיקה לפרשנות ביטוי מלעז,
13 הדברים הבאים: "משמעותה של התבטאות אינה נגזרת אך ורק מפירושן המילולי או
14 הבלשני המדויק של המילים שבהן נעשה שימוש. נסיבות חיצוניות הסובבות את הפרסום,
15 ההקשר בו נאמרו הדברים – כל אלה, וכיוצא באלה, יש בהם כדי ללמד מהו, אל נכון, פירושו
16 של הפרסום....".

17
18 בענייננו, קשה להלום כי האדם הסביר, בשמעו את האמירות בהם כונו התובעים כנציגי
19 חיזבאללה או כחברים בארגון מחבלים יסבור כי המדובר בהצגת עובדות. אין זה "הרושם
20 הכללי שיוצר מירקם האמירות בעיני השומע או הקורא הסביר" בנסיבות העניין שבפנינו.
21 האמירות נאמרו תוך כדי שיח ציבורי, חלקן במסגרת ישיבת מועצה סוערת ולוהטת שבה
22 הוחלפו דברים קשים בין שני הצדדים, וחלקן במסגרת פוסטים או ראיון שבהם התייחס
23 הנתבע לפועלם של התובעים. אמנם אין באמור בכדי להקהות על חומרת הביטויים, אולם
24 אין בחומרת הביטויים בכדי להפוך את האמירות הנ"ל ל"עובדות" כטענת התובע.

25
26 בסיכומיו הפנה ב"כ התובע לע"א 33654-05-22 (מחוזי-מרכז), ח"כ מיקי זוהר נ' עמותת חוזה
27 חדש (29.11.2020) שבו נפסק כי פרסום בעתון לפיו נכתב "מיקי זוהר הוא חייל בכיר בארגון
28 הפשע של נתניהו שלא מפסיק להסית ולשקר" עולה, על שני חלקיו, כדי לשון הרע על פי
29 החוק. עוד נקבע כי הפרסום הנ"ל אינו בגדר הבעת דעה אלא הצגת עובדה, וכי אופי הביטוי
30 ותוכנו מקיימים את החזקה השלילית של הגנת תום הלב המעוגנת בסעיף 16(ב) לחוק.

31
32 בהסתמכו על קביעות אלה ועל קביעות אחרות בפסק הדין, טען ב"כ התובע כי הפרסומים
33 במקרה שבפנינו הינם בגדר הצגת עובדות, וכי הם אינם חוסים תחת הגנת תום הלב הקבועה
34 בחוק. אלא שבאותו היום שבו הוגשו סיכומי התובע, התפרסם פסק דינו של בית המשפט
35 העליון ברע"א 817/23 עמותת חוזה חדש נ' ח"כ מיקי (מכלוף) זוהר (30.05.2023) (להלן

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 20-09-58464 זעאתרה ואח' נ' קורן

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 "פרשת זוהר" שבו נתקבל הערעור על פסק הדין הנ"ל, פה אחד, ונקבע מפי כב' השופט
 2 סולברג כי יש לראות בפרסום על שני חלקיו כהבעת דעה ולא כקביעת עובדה, וכי הפרסום
 3 חוסה תחת ההגנה המעוגנת בסעיף 15(4) לחוק ונעשה בתום לב, וכי הוא לא חרג מגדר הסביר
 4 כדרישת סעיף 16(א) לחוק. בטרם סיום הוסיף כב' השופט סולברג וציין כי יש להצר על
 5 הצגתם של ביטויים סרי טעם ומוקצנים מעין אלה בשיח הציבורי, אם כי "עיסוק זה בצורתם
 6 של ביטויים ובדרכי התנסחות – חורג מתפקידו של בית המשפט, ואף לא עבורו נתקן חוק
 7 איסור לשון הרע; התנסחות בוטה וחריפה, כשלעצמה – אין בה כדי להצדיק את מתן הסעד
 8 שהתבקש בתביעה".

9
 10 בקשה לקיום דיון נוסף בפסק הדין נדחתה (דנ"א 4973/23 ח"כ מיקי (מכלוף) זוהר נ' עמותת
 11 חוזה חדש (11.10.2023)).

12
 13 23. משקבעתי כי המדובר בהבעת דעה, נשאלת אפוא השאלה, האם הפרסומים נשוא התביעה
 14 חוסים תחת ההגנה הקבועה בסעיף 15(4) לחוק.

15
 16 כבר נפסק כי "חשיבותו של חופש הביטוי גוברת, מקום בו מדובר בהבעת דעה בעניינים
 17 ציבוריים ובנוגע לאישים הנושאים תפקידים ציבוריים" (פרשת הרציקוביץ'), וכי "נקודת
 18 האיזון שבין שני הערכים האמורים (של הזכות לחופש ביטוי והזכות לשם טוב, הערה שלי,
 19 כ.ג'), נעה אל עבר הקוטב שבו שוכן חופש הביטוי שעה שעסקינן בתביעות לשון הרע
 20 המוגשות על-ידי אישי ציבור" (פרשת "זוהר").

21
 22 יחד עם זאת, אין המדובר "בעליונות מוחלטת" שכן תחולת ההגנה כפופה לקיומו של יסוד
 23 תום הלב, וכלשון סעיף 15 לחוק "אם הנאשם או הנתבע עשה אם הפרסום בתום לב".

24
 25 24. בסעיף 16 לחוק איסור לשון הרע קבע המחוקק חזקות - הן על דרך החיוב והן על דרך השלילה
 26 - שיכולות להצביע על קיומו או אי קיומו של יסוד "תום הלב" לשם החלת ההגנות המפורטות
 27 בסעיף 15 לחוק. וזו לשון הסעיף:

28
 29 "א) הוכיח הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום באחת
 30 הנסיבות האמורות בסעיף 15 ושהפרסום לא חרג מתחום
 31 הסביר באותן נסיבות, חזקה עליו שעשה את הפרסום
 32 בתום לב.

33 "ב) חזקה על הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום שלא
 34 בתום לב אם נתקיים בפרסום אחת מאלה:

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 20-09-58464 זעאתרה ואח' נ' קורן

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 (1) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא האמין
2 באמיתותו;
- 3 (2) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא נקט לפני
4 הפרסום אמצעים סבירים להיווכח אם אמת
5 הוא אם לא;
- 6 (3) הוא נתכוון על ידי הפרסום לפגוע במידה גדולה
7 משהיתה סבירה להגנת הערכים המוגנים על-
8 ידי סעיף 15"

9
10 משמע שלא די בקביעה כי המדובר בהבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד ציבורי בכדי
11 לזכות בהגנת החוק. יש להוכיח כי הבעת הדעה נעשתה בתום לב וכי היא עומדת במבחן
12 המידתיות והסבירות. על השיקולים שניתן להביאם בחשבון בבואנו להחיל את מבחן
13 הסבירות והמידתיות, נכתבו בפרשת בן גביר (כב' השופטת פרוקצ'יה) הדברים הבאים:

14
15 "..... יסוד הסבירות בחזקת תום הלב מחייב בחינה של
16 מידתה ואיכותה של הפגיעה, על רקע נסיבות המקרה, והערכה
17 נורמטיבית האם הפגיעה ראויה להגנה (ע"א 5653/98 אמיליו
18 פלוס נ' חלוץ פ"ד נה(5) 865, 900) (להלן – פרשת פלוס).
19 להתנהגות המפרסם טרם הפרסום, בשעת הפרסום, ולאחריו
20 משמעות בעלת משקל בהקשר לסבירות הפרסום. טיב הפרסום
21 ותוכנו גם הם משליכים על סבירות הפרסום. פרסום שנועד כל
22 כולו לפגוע, להעליב ולבזות עשוי להיחשב חורג מן הסביר, וחזרה
23 על התבטאויות פוגעניות בהזדמנויות נוספות עשויה לשלול תום
24 לב (שנהר, עמ' 5-264; ת"א (י-ם) 1390/96 זמיר נ' רשת שוקן
25 בע"מ, תק-מח' 2001 (2) 15868 (להלן – פרשת זמיר); פרשת
26 משעור, עמ' 10; ע"א 4607/92 קליין נ' רונן, תק-על 1994(4)
27 2395, 2392 (להלן – פרשת קליין); פרשת פלוס; פרשת הוצאת
28 ספרים "החיים", עמ' 367) [ההדגשות אינן במקור, כ.ג.]

29
30 בענייננו, הנתבע פרסם את הפרסומים כאות מחאה על עמדותיהם הפוליטיות של התובעים. 25.
31 ואולם, לשון הפרסומים חרגה מתחום הסביר, ויעידו על כך הביטויים בהם השתמש הנתבע
32 עת כינה את התובע "בוגד" ו"גיס חמישי", ואת הסיעה "רשימת טרור" "ומהללת הטרור".
33 לא יכולה להיות מחלוקת כי הביטויים הנ"ל אינם בגדר "גידוף גרידא", אלא ביטויים אשר
34 הכתימו את התובעים והציגו אותם באור שלילי ומאוס, ושמו אותם מטרה לרדיפה
35 והתנכלות. ביטויים אלה אינם משרתים תכלית ראויה, ואינם עומדים במבחן הסבירות

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 58464-09-20 זעאתרה ואח' נ' קורן

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 והמידתיות, ולא "לטובתם" הוענקה ההגנה על חופש הביטוי בזירה הציבורית. בהקשר זה
2 אצטט את דברי כב' השופטת פרוקציה בפרשת בן גביר שבה אמרה, אם כי בהקשר אחר, את
3 הדברים הבאים:

4
5 **"ביטויים אלה חצו את הקווים האדומים המסמנים את המותר**
6 **והאסור גם בתחום השיח הציבורי בין אנשי ציבור, שחרף ההגנה**
7 **הרחבה הניתנת לו, גם לו יש גבולות, וגם בגדרו ישנה הכרה**
8 **בפרט שיש לו שם, יש לו כבוד, ויש להכיר בזכותו לתבוע את**
9 **עלבונו"**

10
11 אין חולק על זכותו של הנתבע, בדומה לכל נציג ציבור, להביע ביקורת עניינית ולגיטימית, גם
12 אם חריפה וקשה, ואולם אין לראות בביטויים בהם השתמש הנתבע כמתואר לעיל, הן כלפי
13 התובע והן כלפי הסיעה, ביקורת עניינית ולגיטימית שנועדה לשרת מטרה ראויה, אלא
14 אמירות שמטרתן לבזות את התובעים, להשפילם ולהוציאם ממעגל הלגיטימיות באמצעות
15 תהליך של דמוניזציה כאמור. בהקשר זה ראויים לציטוט דבריו של כב' השופט ריבלין בפרשת
16 הרציקוביץ כדלקמן:

17
18 **"עיקר תכליתו של חופש הביטוי להבטיח הגנה לביטויים**
19 **קיצוניים ומעוררי מחלוקת. דברי נועם, הערבים לאוזן והקלים**
20 **לעיכול, אינם זקוקים להגנה של חופש הביטוי. דווקא אותן**
21 **אמירות המעוררות תחושות שליליות – הן אלה שחשופות**
22 **לפגיעה, ולכן הן זקוקות למעטה ההגנה של הזכות הבסיסית –**
23 **זכות שהיא "ציפור נפשה" של הדמוקרטיה (בג"ץ 75/53 חברת**
24 **"קול העם" בע"מ נ' שר"ה הפנים [13]; בג"ץ 153/83 הנ"ל [4];**
25 **בג"ץ 4804/94 הנ"ל [5]). אכן, "גסות הביטוי של האחד היא**
26 **פואטיקה בפיו של אחר" (Cohen v. California (1971) [27]).**
27 **איש איש ודרך ביטוי (ראו גם בג"ץ 6226/01 אינדור נ' ראש**
28 **עיריית ירושלים [14]).**

29
30 **יחד עם זאת חופש אין פירושו הפקרות. כך בכלל, וכך ביחס**
31 **לחופש להתבטא" (ההדגשה אינה במקור, כ.ג.)**

32
33 יתרה מכך, הפצת הפרסומים על פני תקופה, תוך חזרה על הביטויים הפוגעניים באופן עקבי, 26
34 מלמדת על רדיפה אובססיבית של הנתבע אחר התובעים. ודוק, מעיון בפרסומים עולה כי
35 הנתבע חזר על הביטויים הפוגעניים, לעיתים אף ללא התגררות. כך למשל, עת פרסם את

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 20-09-58464 זעאתרה ואח' נ' קורן

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 הפרסום השישי, שבאמצעותו רצה למחות כדבריו על קריאת רחוב על שם הזמרת המצרית
2 "אום כולת'ום".
3

4 **"אני מתכוון לעשות כל שביכולתי על מנת לטרפד את המהלך**
5 **ההזוי והמביש הזה שבושל על ידי נציגי החיזבאללה בעיר סיעת**
6 **חד"ש מהללת הטרור"**

7
8 בסעיף 37 לתצהירו הצהיר הנתבע כדלקמן:
9

10 **"ביחס למה שכונה 'הפרסום השישי', מדובר בפוסט בו דיווחתי**
11 **לציבור על הניסיון לקרוא לרחוב בעיר על שם זמרת מצרית**
12 **שונאת יהודים ששרה בין השאר "שחטו את היהודים". הסיעה**
13 **הערבית במועצה – סיעת חד"ש – באופן לא מפתיע יזמה את**
14 **המהלך וציינתי זאת בפוסט"**

15
16 אולם במהלך חקירתו הנגדית, כשנשאל על השיר הנטען, הוא מסר תשובות מתחמקות ולא
17 ידע להצביע על שם השיר. בנוסף, הוא לא נתן הסבר מדוע שורבב הביטוי **"סיעת חד"ש**
18 **מהללת הטרור"** לפוסט הנ"ל (עמ' 38-41 לפרוטוקול).
19

20 דוגמא נוספת המחזקת את הרושם כי המדובר ברדיפה אובסיבית ללא כל התגרות ובשימוש
21 בביטויים מכפיישים ללא הצדקה, ניתן לראות בנסיבות הפצת הפרסום האחד עשר, שבמסגרת
22 תגובה להזמנה ששלח התובע לתהלוכת האחד במאי בחיפה בקבוצת הוואטסאפ של חברי
23 מועצת העיר, השיב הנתבע כדלקמן:
24

25 **"עוד פושטק אחד שמוחה על "הכסף שהצבא מקבל". שתוק**
26 **ותגיד שהם שומרים גם על גיס חמישי כמוך"**

27
28 עולה אפוא כי הנתבע אימץ לעצמו חופש ביטוי חסר גבולות ורסן באמתלה שמדובר בהבעת
29 דעה בזירה ציבורית שידו של חופש הביטוי בה היא העליונה, ולא היא. ודוק, בישיבת
30 המועצה שבה פורסמו הפרסומים הראשון ועד הרביעי, פנו לנתבע נציגים מהעירייה והפצירו
31 בו להימנע משימוש בביטויים פוגעניים, אולם הנתבע המשיך בשלו, ולא חסך מ"שבט
32 ביקורתו" כלפי התובעים אף במצבים שלא היתה כל התגרות מצדם כאמור. ראויים לציטוט
33 פעם נוספת דבריו של חבר המועצה רו"ח אלי בן דיין מסיעת "הליכוד" למה שקרה בישיבת
34 המועצה שלפיהם אמר **"... אפרופו מה שקרה בדין, אמנם הם בני דודנו אבל אני אומר**
35 **שנאת חינוס היא שנאת חינוס, אנחנו צריכים ללמוד לקבל את האחר, גם אם לפעמים אנחנו**
36 **לא מסכימים"** (עמ' 89 לפרוטוקול הישיבה) (ראה סעיף 4 לעיל).

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 58464-09-20 זעאתרה ואח' נ' קורן

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1
- 2 שקלתי אם ניתן לראות בביטויים הפוגעניים אמירות שנאמרו על ידי הנתבע בעידנא דריתחא, 27.
- 3 אולם למעט הפרסומים הראשון עד הרביעי שנאמרו במהלך ישיבת המועצה ושלגביהם נכונה
- 4 אני לראות בהם ביטויים שנבעו מסערת רגשות, יתר הפרסומים פורסמו על ידי הנתבע בזמנים
- 5 שונים, בפוסטים ובאמצעים אחרים, וללא כל התגרות מצד התובעים כאמור.
- 6
- 7 בטרם אפנה לסיכום שאלת האחריות אבהיר כי לגבי הפרסומים הראשון והרביעי החלטתי 28.
- 8 לנהוג בנתבע לקולא ולראות בפרסומים הנ"ל כפרסומים שנאמרו בעידנא דריתחא. לגבי
- 9 הפרסומים החמישי עד האחד עשר בהם כינה הנתבע את התובע "גיס חמישי", "בוגד",
- 10 "פושטק" ו- "פח האשפה המהלך", ואת הסיעה "רשימת הטרור המשותפת", "מהללת
- 11 הטרור", ו"סיעת החיזבאללה", הנני קובעת כי המדובר בפרסומים מעוולים על פי החוק.
- 12
- 13 התביעה הוגשה כאמור גם בשם הסיעה שהיא תובעת מס' 2. בפש"ר 1537/01 **מקומונים** 29.
- 14 **בשרון תעשיות בע"מ נ' יואל אלראי** (22.01.2002) נפסק כי סיעה הינה ישות משפטית שיכולה
- 15 לתבוע ולהיתבע. הנתבע לא חלק על קביעה זו, אך בסיכומיו טען כי "**כל מטרתה של הסיעה**
- 16 **היא להוות גוף שנועד לייצג ציבור במקרה של סיעה פוליטית ברור כי הפרשנות תהיה**
- 17 **יותר מרחיבה לכיוון של חופש הביטוי**"! (סעיף 24 לסיכומי הנתבע).
- 18
- 19 משקבעתי כי הפרסומים שפורסמו על ידי הנתבע ביחס לסיעה מהווים פרסומים מעוולים, אז
- 20 קמה לסיעה הזכות לתבוע את נזקיה בגין הפרסומים המעוולים הנ"ל.
- 21
- 22 לסיכום שאלת האחריות – הנתבע הוציא את דיבתם של התובעים לרעה באמצעות 30.
- 23 הפרסומים שפורסמו על ידו. הפרסומים חרגו ממתחם הסבירות והמידתיות ולכן הם אינם
- 24 חוסים תחת ההגנה הקבועה בסעיף 15(4) או כל הגנה אחרת בחוק, ומהווים עוולה על פי חוק
- 25 איסור לשון הרע.
- 26
- 27 לעניין הנזק – התובעים עתרו לחייב את הנתבע בתשלום פיצוי ללא הוכחת נזק בגין 31.
- 28 הפרסומים החמישי עד האחד עשר בסכום כולל של 202,000 ₪, לפי הפירוט כדלקמן: סך של
- 29 28,000 ₪ בגין כל אחד מהפרסומים השישי עד התשיעי, סך של 40,000 ₪ בגין כל אחד
- 30 מהפרסומים החמישי והשמיני, וסך של 10,000 ₪ בגין הפרסום האחד עשר. התובעים לא עשו
- 31 אבחנה בין הפיצוי המגיע לתובע לבין זה המגיע לסיעה לשיטתם, ובכתב התביעה ציינו כי
- 32 למרות שהם זכאים לכפל פיצוי מכח סעיף 7א(ג) לחוק, אין הם תובעים את הפיצוי הנ"ל.
- 33
- 34 ברע"א 4740/00 **לימור אמר ואח' נ' אורנה יוסף ואח'** (14.08.2001) התייחס בית המשפט
- 35 לשיקולים שיש להביאם בחשבון בפסיקת פיצויים בגין לשון הרע.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 20-09-58464 זעאתרה ואח' נ' קורן

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1
2 "בפסיקת פיצויים בגין לשון הרע יתחשב בית-המשפט, בין
3 היתר, בהיקף הפגיעה, במעמדו של הניזוק בקהילתו, בהשפלה
4 שסבל, בכאב ובסבל שהיו מנת חלקו ובתוצאות הצפויות מכל
5 אלה בעתיד. הבחינה היא אינדיווידואלית. אין לקבוע
6 "תעריפים". בכל מקרה יש להתחשב בטיב הפרסום, בהיקפו,
7 באמינותו, במידת פגיעתו ובהתנהגות הצדדים. אכן, התנהגותו
8 של הניזוק לפני פרסום ולאחריו עשויה להוות אמצעי שבעזרתו
9 ניתן לעמוד על נזקו. בדומה, התנהגותו של המזיק אף היא עשויה
10 להשפיע על שיעור הנזק והערכתו"

11
12 בענייננו, בבואי לפסוק את גובה הפיצוי הנני לוקחת בחשבון את חומרת הביטויים המעוולים
13 ואת פוטנציאל הסכנה שהיה טמון בהם מחד, ומאידך את העובדה שמדובר בביטויים להם
14 נחשף התובע בעבר לפני מועד הפרסומים נשוא התביעה, וכן שמדובר בפרסומים שהינם בגדר
15 הבעת דעה ושמקורם בעמדות פוליטיות ושאליהם מתייחס האדם הסביר בזהירות
16 ובשקילות.

17
18 בהתחשב בשיקולים הנ"ל, הנני מעמידה את הפיצוי בעבור כל פרסום מעוול, באופן קטגורי,
19 על סך של 10,000 ₪, ובסך הכל 70,000 ₪.

20
21 סוף דבר .32

22
23 לאור האמור לעיל הנני מחליטה לקבל את התביעה, ומחייבת את הנתבע לשלם לתובעים את
24 הסך של 70,000 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

25
26 בנוסף הנני מחייבת את הנתבע לשלם לתובעים אגרת משפט, וכן שכר טרחת עורך דין בסך
27 של 10,000 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

28
29 ניתן היום, כ"ד ניסן תשפ"ד, 02 מאי 2024, בהעדר הצדדים.

30

31 כאמלה גידעון, שופטת בכירה
32